

Sygn. akt V U 425/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Hop

Protokolant: Anna Lewicka

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2016r. w Słupsku

sprawy z odwołania Z. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 17.11.2015r., znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia w całości zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległ dnia 08 sierpnia 2015r. w wysokości 1.514 zł (jeden tysiąc pięćset czternaście złotych) za 2 % uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt V U 425/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.11.2015r. organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem, któremu uległ dnia 06.08.2015r.

Ubezpieczony Z. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany. Zarzucił, że do wypadku doszło w związku z pracą.

Organ rentowy Zakład (...) Oddział w S. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Pełnomocnik ZUS w uzasadnieniu zarzucił, że zdarzenia z dnia 06.08.2015r. nie można uznać za wypadek przy pracy z uwagi na brak związku z pracą. W uzasadnieniu wskazał, że zachodzą rozbieżności między twierdzeniami ubezpieczonego zawartymi w protokole powypadkowym, a jego twierdzeniami zapisanymi w wywiadzie lekarza medycy rodzinnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. S. ma 59 lat. Z zawodu jest technikiem budowlanym. Pracuje w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. jako specjalista do spraw ogólnobudowlanych.

bezsporne

W dniu 6 sierpnia 2015r. po przyjeździe do pracy, podczas wchodzenia po schodach do Biura D. Wykonawstwa Remontów Z. S. potknął się na stopniu. Źle postawił nogę na stopniu tak, że potknął się, noga obsunęła się na stopień poniżej. Odruchowo, ratując się przed upadkiem przeniósł cały ciężar ciała na lewą nogę i poczuł silny ból pod kolanem lewej nogi. Nie było świadków tego potknięcia. Z. S. przystąpił do pracy, licząc na to że ból przejdzie. Oceniał zdarzenie jako niepoważne, nie wymagające zgłoszenia pracodawcy. Około godziny 14.00 udał się na przegląd robót

remontowych elewacji budynku mieszkalnego przy ul. (...) w S.. Z trudem wszedł na rusztowanie. Podczas schodzenia z rusztowania po drabinie trzeciego pomostu, kolejny raz poczuł ból pod kolanem, silniejszy niż rano. Podczas schodzenia z rusztowania udzielili mu pomocy pracownicy wykonawcy remontu. Ponieważ była już godzina 15.10 udał się do domu. Kolejnego dnia stawiał się w pracy, wykonywał pracę biurową i mimo bólu przepracował cały dzień. Od 10.08.2015r. miał zaplanowany urlop wypoczynkowy i liczył na to, że odpocznie i sytuacja wróci do normy. Dwa dni urlopu przeleżał. Aby rozruszać nogę podjął próbę jazdy rowerem. Dolegliwości nie ustąpiły, zaczęły się nasilać i po tygodniu urlopu, w dniu 17.08.2015r. zmuszony był skorzystać z porady lekarza rodzinnego, który skierował go do specjalisty z dziedziny ortopedii. Na pytanie lekarza w jakich sytuacjach odczuwa ból stwierdził, że podczas jazdy rowerem oraz przy wchodzeniu po schodach. Wskazywał lekarzowi, że ból utrzymuje się od półtora tygodnia. Lekarz rodzinny odnotował w dniu 17.08.2015r. w dokumentacji; „ od 1,5 tygodnia ból lewego stawu kolanowego, ból pojawił się podczas jazdy na rowerze, ból pojawia się przy wchodzeniu po schodach”. Tego samego dnia nastąpiła konsultacja w poradni urazowej i wystawiono skierowanie na USG. Ponowna konsultacja z wynikiem USG, który wykazał częściowe uszkodzenia głowy przyśrodkowej mięśnia brzuchatego łydki lewej z krwiakiem śródmięśniowym miała miejsce 27.08.2015r. Zlecono leczenie zachowawcze. Z. S. nie odczuwał bólu kończyny przed zdarzeniem z dnia 06.08.2015r. Poprzedniego dnia poruszał się sprawnie.

Dowód: zeznania świadków D. K. – k.9, R. W. – k. 9v, dokumentacja medyczna w aktach ZUS, wywiad ortopedyczny – opinii biegłego z dziedziny ortopedii i traumatologii –k.17, zeznania ubezpieczonego – k.10

W dniach 07.-09.2015r. zespół powypadkowy dokonał ustaleń dotyczących okoliczności i przyczyn wypadku z dnia 06.08.2015r. Zdarzenie zostało uznane przez zespół powypadkowy za wypadek przy pracy. Jako przyczynę wypadku wskazano niewłaściwe operowanie kończynami dolnymi w strefie zagrożenia podczas wchodzenia po schodach oraz nieprawidłowe zachowanie się pracownika spowodowane niedostateczną koncentracją uwagi na wykonywanej czynności. Stwierdzono, że pracownik doznał urazu w postaci naderwania łydki lewej nogi.

Dowód:: protokół nr (...) r. ustalenia okoliczność i przyczyn wypadku przy pracy – k. 33-34 akt ZUS, zeznania Z. S. – k.10.

Schorzenie Z. S. jest typowym uszkodzeniem pourazowym (np. przy upadku, potknięciu się, może powstać również podczas biegu, jazdy na rowerze), ale zawsze uszkodzenie takie nakłada się na istniejące zmiany degeneracyjne w mięśni i dlatego też w postępowaniu orzeczniczym stosuje się bilansowanie zmian degeneracyjnych. Obecnie w badaniu podudzie lewe jest bez obrzęku. Miejscowa bolesność występuje na przebiegu mięśnia brzuchatego łydki lewej. Zgięcie kolana 120*, osiąga pełen wyprost. Staw skokowy bez obrzęku, zgięcie grzbietowe stopy 20*, podeszwowe 30*. Poszkodowany staje na palcach z niewielkim bólem, ma chód wydolny, lekko utykający. U Z. S. występuje upośledzenie funkcji podudzia. Występuje u niego trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2% opisany w punkcie 160 tabeli uszczerbku w wysokości 5%, minus 3% (zmiany degeneracyjne) stanowi o ostatecznym uszczerbku w wysokości 2%.

Dowód: opinia biegłego z dziedziny ortopedii i traumatologii narządu ruchu P. D. – k.17-18.

Decyzją z dnia 17.11.2015r. organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem, któremu uległ dnia 06.08.2015r. W ocenie organu rentowego zgromadzona przez organ rentowy dokumentacja medyczna dowodzi, że urazu lewej nogi ubezpieczony doznał podczas jazdy na rowerze, a nie w okolicznościach przedstawionych w protokole powypadkowym. Wobec tego brak jest w powyższym zdarzeniu znamion wypadku przy pracy- brak związku czasowego, miejscowego i funkcjonalnego.

dowód: decyzja ZUS z dnia 17.11.2015r. – w aktach organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie między stronami spornym było, czy zdarzenie z dnia 6 sierpnia 2016r. było wypadkiem przy pracy, czy też nie. Zatem Sąd zbadał, czy zdarzenie te wypełniało przesłanki wypadku przy pracy, w szczególności czy zdarzenie wywołujące uraz miało związek z pracą ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 3.1. Ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673) – zwaną dalej „ustawą wypadkową” - za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą – podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy wypadkowej, z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie – dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Analiza przedmiotowej sprawy pozwala na przyjęcie, zdaniem Sądu, iż zdarzenie, jakiemu uległ ubezpieczony zawierało wszystkie elementy składające się na pojęcie wypadku przy pracy w rozumieniu tego przepisu. Miało ono charakter nagły, spowodowany przyczyną zewnętrzną i pozostawało w związku z pracą tj. w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności, ubezpieczony doznał urazu, a zatem spełnia ustawowe wymogi wypadku przy pracy (art. 3 ust. 1 pkt 1).

Zważyć należy, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem związek z pracą, o którym mowa w przepisie art. 3 ust. 1 ustawy, polega wyłącznie na czasowym, funkcjonalnym i przestrzennym związku zdarzenia z pracą w okolicznościach wymienionych w pkt 1-3 tego przepisu, przy czym wskazane w tych punktach przesłanki uznania zdarzenia za wypadek przy pracy nie muszą być spełnione łącznie, sam zaś związek zdarzenia z pracą ma w tym wypadku sens normatywny. Czasowy związek zdarzenia z pracą polega na tym, że zdarzenie powinno nastąpić albo w czasie wykonywania przez pracownika czynności określonych w pkt 1-2 lub w związku z wykonywaniem tych czynności albo w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy (pkt 3). Funkcjonalny związek zdarzenia z pracą wyraża się w tym, że zdarzenie nastąpiło w czasie lub w związku z wykonywaniem przez pracownika tylko określonych czynności, a mianowicie "zwykłych czynności lub poleceń przełożonych" (pkt 1), "czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia" (pkt 2), a także w czasie pozostawania w dyspozycji pracodawcy (pkt 3). Wreszcie przestrzenny związek zdarzenia z pracą polega na tym, że zdarzenie to następuje w pewnym miejscu, które jest albo miejscem wykonywania wskazanych w art. 3 pkt 1 i 2 ustawy czynności, którym jest z reguły zakład pracy albo miejscem na "drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (pkt 3)." (por. np. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 29.11.2006r. II UK 101/06).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony doznał urazu w czasie pracy w dniu 06.08.2015r., w związku z jej wykonywaniem. Przed zdarzeniem z tego dnia ubezpieczony nie uskarżał się na ból, poruszał się sprawnie. Potwierdzają powyższe zeznania świadka R. W., który współpracował z ubezpieczonym dzień wcześniej i zaobserwował, że poruszał się sprawnie. Świadek ten jak i świadek D. K. widzieli, jak ubezpieczony przy schodzeniu z rusztowania po południu w dniu 06.08.2015r. złapał się za nogę, ból nie pozwalał mu na samodzielnie zejście z rusztowania. Wraz z innym pracownikiem asekurował go przy zejściu z rusztowania, na polecenie R. W.. Ubezpieczony wyjaśnił w swoich zeznaniach, że zapisy w dokumentacji medycznej lekarza rodzinnego stanowią wynik jego odpowiedzi na wyraźne pytania lekarza co do tego w jakich sytuacjach nasila się ból. Opowiedział w jakich okolicznościach ból się nasila podając przykład jazdy na rowerze, wchodzenia po schodach. Brak adnotacji w dokumentacji o tym, że schorzenie stanowi wynik wypadku przy pracy nie przesądza o braku takiego zdarzenia, a jedynie o braku takiego zapisu wskutek nie zadania przez lekarza pytania w tym przedmiocie, czy też o decyzji lekarza o tym co w jego ocenie, z medycznego punktu widzenia, zapis przeprowadzonego wywiadu ma zawierać. Sąd miał na uwadze, że ubezpieczony nie zgłosił pracodawcy zdarzenia jako wypadku w dniu w którym do niego

doszło. Zdaniem Sądu zeznania ubezpieczonego w których twierdził, że zbagatelizował zdarzenie są wiarygodne. Ubezpieczony przyznał również, że w kilka dni po zdarzeniu próbował „rozruszać nogę” poprzez jazdę na rowerze. Z zasad doświadczenia życiowego i zawodowego wynika, że w przypadku potknięcia, skręcenia nogi zdarzenia takie uznawane są przez pracowników (i nie tylko) za błahe, mimo że towarzyszy im ból, a oczekiwanie na samoistne ustąpienie bólu jest normą. Również samodzielnie podejmowane przez poszkodowanego czynności, które w jego ocenie mogą przynieść poprawę nie stanowią wyjątkowego działania. Dopiero brak poprawy, w tym uznanymi za celowe „domowymi” metodami, skutkuje koniecznością skorzystania z porady lekarza. O. rentowy, poza powołaniem się na adnotację zawartą w wywiadzie przyjmującego ubezpieczonego lekarza medycyny rodzinnej, nie przedstawił żadnego dowodu z którego wynikałoby, że do wypadku doszło – jak wskazano w decyzji- podczas jazdy rowerem. Nadto jak wyżej wskazano zapis tego wywiadu, na który powołuje się organ rentowy nie podaje, że uraz powstał w czasie jazdy na rowerze, lecz jedynie stwierdza, że „ból pojawił się podczas jazdy na rowerze oraz, że ból pojawia się przy wchodzeniu po schodach”. Okoliczność, że potknięcie na schodach może wywołać skutek (schorzenie) jakiego doznał ubezpieczony dodatkowo potwierdza opinia biegłego z dziedziny ortopedii i traumatologii. Biegły w oparciu o dokumentację medyczną, badanie ubezpieczonego zaopiniował, że tego rodzaju uszkodzenie jakiego doznał ubezpieczony – upośledzenie funkcji podudzia - mogło powstać w trakcie potknięcia czy upadku. Biegły zaopiniował również, że ubezpieczony doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%.

W ocenie Sądu należy stwierdzić, że opinia ta spełnia wymogi fachowości, rzetelności i logiczności. Wnioski zawarte w opinii zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonujący. Ponadto, opinia została sporządzona przez lekarza specjalistę, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinia jest jednoznaczna i stanowcza. W tym stanie rzeczy przedmiotową opinię przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Żadne ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłego.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentacji zawartej w aktach ZUS, na zeznaniach wskazanych powyżej świadków, zeznaniach ubezpieczonego oraz opinii biegłego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem były logiczne i spójne, zgodne z zeznaniami ubezpieczonego. Z przyczyn wskazanych powyżej Sąd dał również wiarę zeznaniom ubezpieczonego.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał że ubezpieczony doznał w dniu 06.08.2015r. wypadku przy pracy. Do zdarzenia doszło podczas pracy, wskutek potknięcia na schodach – co stanowiło przyczynę zewnętrzną wypadku i ubezpieczony doznał urazu. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił w całości zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu Z. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku przy pracy z dnia 06.08.2015r. w wysokości 1.514 zł. Na dzień wydania decyzji przez organ rentowy kwota jednorazowego odszkodowania za każdy procent uszczerbku wynosiła 757 zł.